

[Hanne Reintoft.]

der virkelig havde nogen mening, mens det her måske kan komme til at stå lidt løst. Vi kan også se, om der er behov for disse tandplejere, for problemer vil der selvfølgelig være, hvis man uddanner folk og samtidig skærer ned på deres funktioner.

De betænkeligheder, vi har, går nærmest på den almindelige tendens i dansk uddannelsespolitik, at vi begynder at erstatte store og højt kvalificerende uddannelser med stadig kortere kurser og mellemuddannelser. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt at have den betænkelighed her, hvis tandlægerne bruger loven rigtigt, men der er jo en vis ængstelse for misbrug, og det ses af, at man har tænkt sig at indføre bødestraf for de tandlæger, der misbruger tandplejerne, som ganske rigtig går for en betydelig ringere løn end de meget højt gagerede tandlæger.

Nu er det at være tandlæge jo et liberalt erhverv, og jeg tror ikke, jeg generer nogen alt for alvorligt, hvis jeg siger, at det er et liberalt erhverv med en vis forretningssans. Derfor tror jeg nok, når man laver et bødesystem, at jeg vil bede udvalget overveje, hvordan vi får denne bødeordning kendt af befolkningen, for det hjælper jo ikke meget, at man kan skride ind over for tandlæger, der misbruger det, hvis de, der opdager misbruget, ikke ved, at der er en sanktion.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundets gruppe kan anbefale lovforslaget. Det er altid godt, når mellemuddannede kan aflaste højere uddannede på forsvarlig vis og hensigtsmæssig måde. Men jeg savner i bemærkningerne nogle vurderinger af eller oplysninger omkring overgangen mellem disse uddannelser. Det kunne meget vel tænkes, at en del af disse tandplejere, der bliver færdige til sommer, senere vil være tandlæger, og så kan det vel ikke være rimeligt, at de skal begynde, om jeg så må sige, forfra på denne uddannelse.

Jeg synes, dette rummer mulighed for en trinvis opbygning af uddannelserne, således som de forskellige partier vist er enige om, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om han kan oplyse noget om, hvorvidt man opererer med en eller anden organisk forbindelse mellem uddannelsen af klinikassistent, tandplejere og tandlæger, således at der

kan spares tid for dem, der måtte ønske at uddanne sig til et videre trin i denne række.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den tilslutning, som lovforslaget har fået fra alle sider.

Det glæder mig, at man er enig om, at det er en fornuftig foranstaltning, der her foreslås, og flere af ordførerne, bl. a. fremskridtspartiets, har været inde på tanker om, at vi hermed bedre bliver i stand til at gå ind i et forebyggende arbejde på et tidligere tidspunkt i barnets levealder, end vi har været hidtil, og det er da min opfattelse, at det vil der være mulighed for, efterhånden som ordningen køres ind, og vi får et tilstrækkeligt antal uddannet. Det forebyggende arbejde må være et af de områder, hvor man i særlig grad kan bruge de folk, der uddannes efter reglerne her.

Venstres repræsentant ønsker behovet bedre belyst. Det vil naturligvis være helt i orden, at det bliver det, og der vil formentlig blive mulighed for det under udvalgsarbejdet.

Det radikale venstres repræsentant efterlyser et udvalgsbesøg på tandlægehøjskolen for derigennem at få et indtryk af uddannelsens omfang og kvalitet, og det er vel også en ting, der vil kunne gennemføres under udvalgsarbejdet.

SF's repræsentants bemærkninger om, at det jo nok på et tidspunkt ville være ønskeligt, at disse tandplejere kunne få et selvstændigt arbejdsområde, og at det ville være naturligt, at de fik det, vil jeg i og for sig ikke afvise, men jeg vil være meget i tvivl med hensyn til, om vi kommer videre, end at ansættelsen sker hos tandlæger, og det er så og må være tandlægerne, der har det egentlige ansvar for dem. At der så i det daglige arbejde vil blive en arbejdsdeling, så den dygtige tandplejer svarende til hans eller hendes kvalifikationer kan få mere eller mindre selvstændigt arbejde, er en anden sag. På det punkt tror jeg ikke, dette afviger så meget fra alle mulige andre arbejdspladser.

Fru Hanne Reintoft udtrykte en vis betænkelighed ved, at man også her tager et skridt i retning af at reducere en meget højt kvalificeret uddannelse til en mellemuddannelse for et antal mennesker. Det er og må